

**ΠΡΟΣΘΕΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ
ΤΗΣ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1967-68**

**Υ Π Ο
Κ Ω Ν. Α. Γ Κ Α Ν Ι Α Τ Σ Α
Π Ρ Υ Τ Α Ν Ε Ω Σ Τ Ο Υ Π Α Ν Ε Π Ι Σ Τ Η Μ Ι Ο Υ
Θ Ε Σ Σ Α Λ Ο Ν Ι Κ Η Σ 1967 - 1968**

**Θ Ε Σ Σ Α Λ Ο Ν Ι Κ Η
1 9 7 4**

Ἡ μὴ δημοσίευσίς μέχρι σήμερον τῆς ἐκδόσεως πεπραγμένων τῆς Πρυτανείας μου τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1967 - 1968, ἦτοι πέντε ἔτη καὶ 10 μῆνας ἀπὸ τῆς ἐκφωνήσεώς της τὴν 2.3.1969, κατὰ τὴν ἐπίσημον τελετὴν τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν νέων πρυτανικῶν ἀρχῶν, παρουσία τῶν θρησκευτικῶν, πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν, δημιουργεῖ εὖλογον ἀπορίαν, δεδομένου ὅτι, κατὰ τὰ καθιερωμένα, κείμενα τοιούτων, ὡς καὶ ἄλλων παρεμφερῶν πανεπιστημιακῶν ἐκδηλώσεων, δημοσιεύονται ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου συνήθως ἐντὸς ἑνὸς ἔτους. Διὰ τὸν λόγον ἀκριβῶς αὐτόν, ὡς καὶ διὰ τὸ γεγονός ὅτι ἡ Σύγκλητος εἶχε λάβει τὴν πρὸς δημοσίευσιν ἀπόφασιν κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 1281 συνεδριᾶν αὐτῆς τῆς 19.3.1969, ἀπέστειλα πρὸς τὴν διοίκησιν τοῦ Πανεπιστημίου διαδοχικῶς τρία ἔγγραφα (1970 - 1973), διὰ τῶν ὁποίων παρεκάλουν αὐτὴν, ὅπως μεριμνήσῃ διὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἐν λόγῳ ἐκδόσεως πεπραγμένων. Δυστυχῶς ὁμως οὐδεμιᾶς ἀπαντήσεως ἔτυχον ἐπὶ τῶν ἐγγράφων μου, οὔτε κἀν καὶ προφορικῆς ἀκόμη, πρᾶγμα διὰ τὸ ὅποιον ἠσθάνθην πικρίαν καὶ θλίψιν διὰ τὴν εἰδικὴν αὐτὴν πρὸς ἐμὲ συμπεριφορὰν καὶ μεταχείρισιν. Μόνον πρὸς διειτίας ἢ τριετίας ὁ τότε πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσιευμάτων καθηγητὴς κ. Δ. Κωνσταντόπουλος με ἐπληροφόρησε κατὰ μίαν τυχαίαν συνάντησίν μας περὶ τῆς τύχης τῆς ὡς ἄνω ἐκδόσεως πεπραγμένων με τὰς λέξεις: «ἔξετασα τὸ θέμα τῆς ἐκδόσεως πεπραγμένων τῆς πρυτανείας σας, ἀλλὰ δὲν ἐπιτρέπει ἐκείνη ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία», ἐννοῶν προφανῶς τὴν Κ.Υ.Π. Ἡ στρατιωτικὴ αὕτη ὑπηρεσία, ἀναρμοδιὰ διὰ ζητήματα τοῦ Πανεπιστημίου, ὁ τότε ὑπουργὸς Β. Ἑλλάδος, καθὼς καὶ ἕτεροι πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαί, με ἐχαράκτηρισαν ὡς ἀνεπιθύμητον καὶ ἐπικίνδυνον, διότι ἐτόλμησα νὰ καταγγείλω εὐθαρσῶς ἀπὸ τοῦ ἐπισήμου βήματος, ὅσον ἦτο δυνατόν κατὰ τὴν πλέον στυγνὴν ἐκείνην περιόδον τῆς δικτατορίας, ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ μερικὰς ἀνθαιρέτους καὶ ἀντισυνταγματικὰς πράξεις τῆς αὐτοαποκαλουμένης «Ἐθνικῆς» Κυβερνήσεως κατὰ τοῦ Πανεπιστημίου μας, εἰς τοῦτο δὲ ὀφείλεται ἴσως καὶ ἡ ἀπροθυμία καὶ ἀποφυγὴ τῶν πρυτανικῶν ἀρχῶν νὰ ἀπαντήσουν εἰς τὰ ἔγγραφά μου. (Σημειωτέον ὅτι τὸ εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴν τελετὴν τὴν 2 Μαρτίου 1969 κατατεθὲν πρὸς δημοσίευσιν ἀντίγραφον τῆς ἐκδόσεως πεπραγμένων ἀπωλέσθη, προφανῶς περιπλανηθὲν μεταξὺ Πανεπιστημίου καὶ Κ.Υ.Π., διότι, παρὰ τὴν ἀναζήτησίν του, δὲν ἀνευρέθη τοῦλάχιστον ἐντὸς τοῦ Πανεπιστημίου). Πρὸς κατανόησιν πάντως τῆς περιέργου καὶ πρωτοφανοῦς ταύτης συμπεριφορᾶς τῶν πρυτανικῶν ἀρχῶν τῶν τελευταίων ἐτῶν ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ θέματος, καθίσταται ἀναγκαία ἡ

εις άδράς γραμμάς σκιαγράφησις του δημιουργηθέντος κλίματος εις τό Ίδρυμα και τών συνθηκών λειτουργίας του συνεπεία τών υπό του δικτατορικού καθεστώτος τής 21 'Απριλίου 1967 ληφθέντων κατά του Πανεπιστημίου μας άνελευθέρων και άποσυνθετικών μέτρων. Έπειδή τά από πάσης άπόψεως όλέθρια αυτά μέτρα ήρχισαν εφαρμοζόμενα επί τής Πρυτανείας μου (1967 - 1968), είμαι εις θέσιν όχι μόνον να γνωρίζω την εις τό Πανεπιστήμιον δημιουργηθεΐσαν ζοφεράν και άσφυκτικήν κατάστασιν, αλλά αισθάνομαι και την ανάγκην να δώσω προς τό παρόν έν όλίγοις την εικόνα της. Αύτη έξελίχθη εις γενικάς γραμμάς ώς άκολούθως:

Ή πλανωμένη μαύρη σκιά του όλοκληρωτικού καθεστώτος εις τούς πανεπιστημιακούς χώρους, τά έντός του Πανεπιστημίου δρώντα τυφλά όργανα τής δικτατορίας και τά άνελεύθερα μέτρα, είχαν ώς άποτέλεσμα την άνάπτυξιν φοβίας και καχυποψίας μεταξύ του προσωπικού του Πανεπιστημίου, τόν εκμαυλισμόν ίκανού άριθμού φοιτητών, την εις έλάχιστον, ευτυχώς, ποσοστόν διαφθοράν συνειδήσεων και την εμφάνισιν μερικών κολάκων, προς άγγραν ευνοίας τών κρατούντων και επιδίωξιν άξιομάτων, θέσεων και πλείστον άλλων όφελιμάτων. Τό Πανεπιστήμιον εύόισκετο υπό τό βλοσυρόν και άγνωπνον βλέμμα ώρισμένων στοασιωτικών άογών και ιδίως τής Κ.Υ.Π., ό πανίσχυρος διοικητής τής όποίας επενέβαινεν ίταυτότατα εις τά του Πανεπιστημίου. Τοιουτοτρόπως ούτος άλλοτε ήξίου και επετύγχανε την απόλυσιν καθηγητών ή ύφηγητών, άλλοτε επεδίωκε να πληροφορηθή παρά του Πρυτάνεως τά θέματα μυστικών συνεδριών τής συγκλήτου και τών Σχολών (ποΐος άραγε ό πληροφοριοδότης ή οι πληροφοριοδότες;) άλλοτε άπήτει την έντός του Πανεπιστημίου άλλαγην θέσεων του Γενικού Γραμματέως και γραμματέων Σχολών, άλλοτε την απομάκρυνσιν διά διαθεσιμότητος και μετατάξεως γραμματέων Σχολών, άλλοτε άντέδρα εις την εκλογήν, διορισμόν και ανανέωσιν θητείας ύφηγητών, επιμελητών, βοηθών, τέκνων πρώην, δηλωσιών άκόμη, έαμιτών, άκόμη και εάν οι ύποψήφιοι είχαν λευκότατον φάκελλον, ή ήσαν νήπια, ή και άγέννητα άκόμη, όταν οι πατέρες των ήσαν εις τό ΕΑΜ, άλλοτε παρήγγελλε την απαγόρευσιν μεταβάσεως εις τά γραφεία των έντός του Πανεπιστημίου τών απολυθέντων καθηγητών και ύφηγητών, άλλοτε πάλιν κατήγγειλε εις την Πρυτανείαν ώρισμένους καθηγητάς διά τό ακατάλληλον, κατ' αυτόν, περιεχόμενον διδασκαλίας τών μαθημάτων των. (Θά ένθυμείται, βεβαίως, ό εκλεκτός και θαρραλέος συνάδελφος τής Νομικής Σχολής εις τόν όποιον μετεβίβασα, όχι χωρις λύπην, από άπόγνωσιν και υπό την πίεσιν τών περιστάσεων, την διαμαρτυριαν του διοικητού τής Κ.Υ.Π. διά τό δήθεν ακατάλληλον περιεχόμενον διδασκαλίας του μαθήματος του). Ό έν

λόγῳ διοικητῆς τῆς Κ.Τ.Π. εἶχεν ὑπὸ τὸν ἄμεσον ἔλεγχον τὸ Πανεπιστήμιον, παρακολουθῶν τὴν κίνησιν αὐτοῦ διὰ τῶν πρακτόρων του καὶ τῶν παγιδευμένων τηλεφωνικῶν συσκευῶν καὶ ἰδίως τῆς Διοικήσεως, ἣ δὲ μῆνις αὐτοῦ ἐστρέφετο γενικώτερον, ἀνεξαρτήτως πολιτικῶν τοποθετήσεων, ἐναντίον ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἦσαν ἀντίθετοι, ἢ δὲν διέκειντο συμπαθῶς πρὸς τὸ κρατοῦν ὀλοκληρωτικὸν καθεστῶς. Ἡ τότε Διοίκησις τοῦ Πανεπιστημίου ἀντέδρα κατὰ τῶν ἀπαραδέκτων καὶ προσβλητικῶν διὰ τὴν αὐτοτέλειαν καὶ ἀξιοπρέπειαν τοῦ Ἰδρύματος ἐπεμβάσεων αὐτῶν, ἐπιτυχοῦσα εἰς τινὰς περιπτώσεις τὴν ἐξουδετέρωσίν των, ὡς καὶ τὴν ἀποκατάστασιν μερικῶν διωχθέντων καὶ ἀδικηθέντων ἐκ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Πανεπιστημίου.

Τὸ ἀποκορύφωμα τῶν καταφερθέντων πληγμάτων κατὰ τοῦ Πανεπιστημίου μας, ἦτο ἡ αἰφνιδιαστικὴ καὶ ἀναιτιολόγητος ἀπόλυσις 28 καθηγητῶν καὶ ὑφηγητῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἀποκατεστάθησαν καὶ ἐπανῆλθον μετὰ ἐννεάμηνον ἀπομάκρυνσιν 9 (5 καθηγηταί, 4 ὑφηγηταί). Ἡ παρὰ πᾶσαν ἐννοίαν δικαίου καὶ ἠθικῆς πρᾶξις ἀπολύσεως ἀνωτάτων κρατικῶν λειτουργῶν, χωρὶς τὸ στοιχειῶδες ἀναφαίρετον δικαίωμα ἀπολογίας, ἰσοδυναμεῖ μὲ καταδίκην χωρὶς δίκην. Ἡ εἰς τόσον εὐρείαν ἔκτασιν ἀπόλυσις συναδέλφων ἀνεστάτωσε καὶ ἐγένισε πικρίαν καὶ ὀδύνην τὸ Πανεπιστήμιον καὶ ἰδιαιτέρως τὰς πανεπιστημιακὰς ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι, κατ' ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου, προέβησαν εἰς ἔντονον διαμαρτυρίαν, διαβήματα καὶ παρέμβασιν καὶ παρὰ τῷ ἀρχηγῷ τῆς δικτατορίας. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο δὲν ποιεῖ ν' ἀποσιωπηθῇ διὰ τὴν ἱστορίαν ἢ φράσις τοῦ σκληροῦ ἀνδρὸς καὶ τότε Ὑπουργοῦ Β. Ἑλλάδος Πατῆλη πρὸς τὸν γραφόντα τὰς γραμμὰς αὐτάς: «Τι σπαίμε ἡμεῖς διὰ τὰς ἀπολύσεις τῶν καθηγητῶν κ.λ.π., ἐφ' ὅσον αἱ καταγγελίαι ἐγένοντο ἐνδοθεν ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον», διὰ πραγματὸν τὸ ὁποῖον διεμαρτυρήθη ἔντονώτατα, διότι μοῦ ἦτο ἀδύνατον νὰ δεχθῶ μίαν τόσον βαρεῖαν κατηγορίαν, ὅτι εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ὑπάρχουν τόσον ἀσυνείδητοι, πεπωρωμένοι καὶ κακοήθεις, ὥστε νὰ προβαίνουν εἰς τοιαύτας διαβολὰς, συκοφαντίας καὶ αἰσχροὺς πράξεις.

Περὶ τὸ τέλος τῆς πρυτανικῆς μου θητείας τὸ Πανεπιστήμιον ἐδέχθη καὶ νέον βαρὺ πλήγμα. Τοῦτο δὲ ἦτο ἡ ἀδικαιολόγητος διαφθεσμιότης τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Πανεπιστημίου, πέντε γραμματεῶν ἀντιστοίχου ἀοιθμοῦ Σχολῶν καὶ μιᾶς ὑπαλλήλου τῆς Διοικήσεως, ἦτοι βασικῶν πεπειρωμένων καὶ δυσκόλου ἀντικαταστάσεως στελεχῶν. Ἡ ποσοφθεῖσα κατηγορία εἰς βάρος τῶν ἐν λόγῳ ἀνωτάτων καὶ ἀνωτέων ὑπαλλήλων, ἦτο ὅτι οὗτοι δὲν ἦσαν συνεργάσιμοι μετὰ τῶν Πανεπιστημιακῶν Ἀρχῶν, ὅπερ ὅμως μόνον οἱ ἐκάστοτε προϊστάμενοι αὐτῶν, Πρυτάνεις καὶ Κοσμητορες, θὰ ἦσαν

εις θέσιν να γνωρίζουν. Αί κατηγορίες των θα ήσαν ειλικρινέστεραι, εάν ἔλεγον ότι οἱ ἐν λόγῳ ὑπάλληλοι δὲν ἔδειξαν προθυμίαν συνεργασίας μετ' αὐτῶν τῶν ἰδίων καὶ δὲν ἐδέχθησαν να μεταβληθοῦν εἰς τυφλά των ὄργανα, ὅπως πράγματι ματαίως καὶ τὸ ἐπεδίωξαν. Ἄλλὰ τοῦτο ἀκριβῶς εἶναι πρὸς τιμὴν των. Ἐὰν καὶ κατὰ πόσον ὁ τότε ἐντεταλμένος ὑπὸ τοῦ Ἑπουργείου Παιδείας ἀντισηναρχος κ. Παπανικολάου καὶ κατ' ὄψιν τελείως ἄγνωστος εἰς τὸν τότε Πρύτανιν καὶ γράφοντα τὰς γραμμὰς αὐτάς, ὁ ἀσχοληθεὶς μετὰ τὸ θέμα τῶν γραμματέων καὶ καταστρώσας τὸν φάκελλον εἰς βάρος των, ἦλθεν εἰς ἐπαρὴν μετὰ κάποιον ἀπὸ τοὺς πρώην Πρυτάνεις ἢ Κοσμητορας τῶν παρελθόντων ἐτῶν, ἢ μετὰ ὠρισμένους ἄλλους καθηγητὰς διὰ να συγκεντρώσῃ τὰς ἐπιθυμητὰς πληροφορίας καὶ στοιχεῖα, δὲν εἶμαι εἰς θέσιν να γνωρίζω. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον γνωρίζω ἀσφαλῶς εἶναι ὅτι ὁ ὡς ἄνω ἀξιωματικὸς ἐξήτησε ὠρισμένους ἀναρμοδίους κατωτέρους ὑπαλλήλους τῆς Διοικήσεως τοῦ Πανεπιστημίου διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῶν γραμματέων. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω συγκλονιστικῶν συμβάντων, ἐπρόκειτο να ἐπακολουθήσουν, κατ' ἀσφαλεῖς πληροφορίας, καὶ ἄλλα δεινὰ, διότι ἤδη εἶχε γίνει ὑπὸ τῆς Κ.Υ.Π. προγραφή ἀπολύσεως εἰς εὐρείαν κλίμακα βοηθητικοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ, ἢ ὁποῖα τελικῶς δὲν ἐπραγματοποιήθη, ἴσως λόγῳ ἐντόνου διαμαρτυρίας καὶ προειδοποιήσεως τοῦ Πρυτάνεως περὶ παραιτήσεως αὐτοῦ καὶ ἀπειλῆς ὅτι θα ἐθεώρει τὸ Πανεπιστήμιον ὑπὸ διωγμόν. Τὰ ὑπὸ τῶν συντελεστῶν τῆς συνταγματικῆς ἐκτροπῆς ληφθέντα σκληρὰ μέτρα δὲν ἀπέβλεπον μόνον εἰς τὴν τιμωρίαν τῶν ἀπολυθέντων ἀνεπιθυμητῶν λειτουργῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν τρομοκράτησιν καὶ ὑποταγὴν τοῦ προσωπικοῦ γενικώτερον.

Τὰ ὡς ἄνω ἀναφερθέντα περιστατικά, καθὼς καὶ πλεῖστα ἄλλα, ὅχι ὁμως τόσον ἐμφανῆ, κατέστησαν τὴν πρυτανείαν μου ἀγχώδη καὶ περιπετειώδη. Ὁ πόνος καὶ τὰ ψυχικὰ τραύματα, τὰ ὁποῖα μοῦ ἐπροξενήθησαν ὑπὸ τοῦ κρατούντος ὀλοκληρωτικοῦ καθεστώτος ἐξ αἰτίας τῶν κατὰ τοῦ Πανεπιστημίου καταφερθέντων πληγμάτων, ἦσαν μεγάλα, κατὰ τοσοῦτον δὲ ὀδυνηρότερα, καθόσον εἰς τὸ ἀνώτατον αὐτὸ πνευματικὸν Ἰδρυμα ὑπηρετήσα μετὰ πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν 40 σχεδὸν χρόνια καὶ τὸ ἠγάπησα ὅπως τὸ σπῆτι μου, διελθὼν ὅλα τὰ στάδια ἱεραρχικῶς ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ βοηθοῦ μέχρι τοῦ τακτικοῦ καθηγητοῦ. Διὰ τοῦτο, ὑπεραμνύομενος τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τῆς τρωθείσης τιμῆς καὶ αὐτοτελείας τοῦ Πανεπιστημίου καὶ διαμαρτυρούμενος διὰ τὸν διασυρμόν καὶ δίωξιν τῶν καθηγητῶν, ἐξωτερίκευσα εὐθέως καὶ ἀνεπιφυλάκτως παρουσίαν τῶν κρατούντων τὸν ψυχικόν μου πόνον κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τῆς ἐκθέσεως πεπραγμένων τῆς Πρυτανείας μου εἰς τὴν προαναφερθεῖσαν ἐπίσημον τελετήν. Μεταξὺ τῶν ἄλλων, ἐπέκρινα ἀπεριφράστως σοβαρὰς

και απαραδέκτους κρατικές επεμβάσεις και ανελεύθερα μέτρα, τα οποία με αφροσύνη και μισαλλοδοξίαν έλαβε το ολοκληρωτικόν και δεσποτικόν καθεστώς τής 21ης 'Απριλίου 1967 κατά του Πανεπιστημίου μας. 'Επειδή όμως οι κρατούντες δέν ήσαν ειθισμένοι εις τοιαύτας εκδηλώσεις εναντίον των, παρ'όσον εις κολακείας και εγκώμια, ανησύχησαν και έθορυβήθησαν δια την «παραφωνίαν» αυτήν, είναι δέ άπορίας άξιον πώς τελικώς ούτοι δέν έπραγματοποίησαν τα εναντίον μου αποφασισθέντα αυστηρά μέτρα, τα οποία περιήλθον εις γνώσιν μου από ασφαλείς πηγάς, αλλά περιορίσθησαν και ηρεμέσθησαν εις τον χαρακτηρισμόν μου ως «άνεπιθυμητού και άποδιοπομπαίου», καθώς και εις την αναιτιολόγητον άρνησιν χορηγήσεως άδειας μεταβάσεώς μου εις το έξωτερικόν ως έπισήμου προσκεκλημένου 'Ανωτάτων Πνευματικών 'Ιδρυμάτων. 'Ως μικρόνους και μικροπρεπής είναι δυνατόν να χαρακτηρισθῆ και μία άλλη κοινωνική φύσεως εκδήλωσις των εναντίον μου. 'Η στάσις των κρατούντων απέναντί μου κατέστη περισσότερον έχθρική, ιδίως μετά την με έμφρασιν ανακοίνωσιν υπό μερικων ξένων ειδησεογραφικών πρακτορείων τής εκθέσεως πεπραγμένων τής πρυτανείας μου, ευρείαν περίληψιν τής οποίας έδημοσίευσαν και οι «Τάμις τής Νέας 'Τόρκης» την 27.4.1969.

Κατόπιν των ανωτέρω εκτεθέντων και λόγω τής συνεχισθείσης ιταμής επεμβάσεως εις τα έσωτερικά του Πανεπιστημίου του διοικητού τής Κ.Υ.Π., είναι περιτόν, νομίζω, να αναφερθούν οι λόγοι ένεκα των οποίων αι μεταγενέστεραι πρυτανικαι άρχαι δέν απήντησαν εις τα άλλεπάλληλα προς αυτάς υποβληθέντα ύπομνηστικά έγγραφα μου περι εκτελέσεως τής αποφάσεως τής Συγκλήτου δια την δημοσίευσιν τής εκθέσεως πεπραγμένων τής Πρυτανείας μου, τής πράξεως ταύτης δυναμένης ασφαλώς να χαρακτηρισθῆ ως παραβάσεως καθήκοντος επιβαλλομένου υπό του Πανεπιστημιακού οργανισμού.

'Εν πάση περιπτώσει, το αίτημά μου περι δημοσιεύσεως τής εκθέσεως πεπραγμένων τής πρυτανείας του πανεπιστημιακού έτους 1967 - 1968 είναι άνυποχώρητον, διότι, ασχέτως των προσωπικών λόγων, η δημοσίευσιν αύτη θα άποδείξη έμπράκτως ότι πολυ μικρόν ποσοστόν τής πνευματικής ήγεσίας τής Πατρίδος μας έκαμψε τον αύχένα, η έλύγισε την σπονδυλικήν στήλην πρό των καταλυτών τής 'Ελευθερίας του 'Ελληνικού Λαού.

ΚΩΝ. Α. ΓΚΑΝΙΑΤΣΑΣ

'Ομότιμος Καθηγητής - τ. Πρύτανης
του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

